

[Handelsministeren.]

Erhvervslivet, forekommer det mig, ikke mindst med Henblik paa den uhyre personlige Interesse, der er knyttet til disse Selskaber for Funktionærer og Arbejdere, at man maa gøre, hvad man formaar, for at Selskaberne kan blive konsolideret, saa at de ikke i Tilfælde af Uheld eller fejlslagne Dispositioner straks kommer i saadanne Vanskeligheder, at de enten maa afskedige hele deres Personale eller dog er ude af Stand til at arbejde paa normal Maade, thi vi ved jo, hvilken Ulykke dette betyder for mange Mennesker. Har Selskaberne derimod noget at staa imod med, er de konsoliderede, har de været indstillet paa at henlægge til Reservefond og afskrive i tilstrækkelig Grad i Stedet for at udbetale Overskuddet eller saa godt som hele Overskuddet til Aktionærerne, ja, saa er der Mulighed for, at de kan svare til de Forventninger, som det forekommer mig Samfundet maa nære til dem, i modsat Tilfælde kan de det ikke. Jeg har derfor lagt megen Vægt paa 2det Stykke i § 44 og er kun med Betænkelighed gaaet med til, at man har udskudt Bestemmelsens Ikrafttræden til 1. Januar 1941. Om de Aktieselskaber, der allerede bestaar, maa man imidlertid haabe, at de vil forstaa Betydningen af, at de konsoliderer sig paa bedst mulig Maade. Her er jo ikke Tale om, at man tager noget fra Aktionærerne, ved at der henlægges forskriftsmæssigt til Reservefonden. Aktionærerne ejer Selskabet, og man kan fornuftigvis ikke fra et Aktionærsynspunkt have noget imod at være Aktionær i et godt Selskab i Stedet for i et Selskab, hvor der ingen Værdier er eller i alt Fald kun faa Værdier. Aktionærernes sande Interesser, virkelig legitime Interesser, gaas saaledes ikke for nær ved denne Bestemmelse. Der gives naturligvis Aktionærer, for hvem det at faa et stort Udbytte kan være af ganske speciel Betydning, det indrømmer jeg, men jeg synes ikke, denne Betydning er legitim i Forhold til Aktieselskabet. De paagældende Selskaber kan, ved at der gives Offentligheden Meddelelse om, at der betales en stor Dividende, komme til at give Offentligheden en fejlagtig Forestilling om Selskabets virkelige Værdi, og Aktierne kan som Følge deraf afhændes til Kurser, som de i Virkeligheden ikke burde afhændes til; saa er det maaske helt nye Folk, der staa som Aktionærer i Selskabet, medens de oprindelige Aktionærer er forsvundet.

Til § 45 er føjet den Bestemmelse, at saafremt Selskabets Aktier alle lyder paa

Navn, og Antallet af Aktionærer ikke overstiger 10, maa Regnskabet ikke gøres offentlig tilgængeligt, saafremt Selskabet har taget Forbehold herimod. Det er ikke nogen særlig omfattende Ændring; jeg vil dog nævne den, fordi den er ny i Forhold til, hvad der stod i Landstingets Affattelse af 1928—29.

§ 46 og følgende Paragraffer angaar Bestyrelsen og Direktionen. Disse Paragraffer er ændret i Folketinget, idet de juridiske Medlemmer af det nedsatte Udvalg har gjort sig de bedste Anstrengelser for at give Paragrafferne en bedre Udformning, end de havde i det Forslag, jeg fremsatte. Det er ogsaa muligt, at de har faaet en bedre Udformning, men da man forleden Dag behandlede Lovforslaget i Folketinget, blev det dog udtalt, at man ikke var helt sikker paa, at man paa klarere Maade, end sket var ved Lovforslagets Fremsættelse, havde præciseret, hvilket Ansvar Bestyrelsen og Direktionen havde, enten hver for sig eller i Fællesskab, overfor Aktieselskabet. Nu staa der i § 46, at et Aktieselskab skal ledes af en Bestyrelse, der skal bestaa af mindst 3 Medlemmer. Der staa endvidere, at i Selskaber, hvis Aktiekapital er over 100 000 Kr., kræves der mindst to Underskrifter til at forpligte Selskabet. I § 47 præciseres, at „Bestyrelsen har den overordnede Ledelse af Selskabet“, og at den skal „føre Tilsyn med Selskabets Virksomhed“ samt „paase, at denne ledes paa forsvarlig Maade og i Overensstemmelse med denne Lov og Selskabets Vedtægter“. I samme Paragrafs 2det Stykke bestemmes det, at enkelte Medlemmer af Bestyrelsen kan delegeres til at have særlige Beføjelser, særlige Opgaver indenfor Kontrollen af Selskabets Virksomhed. Det er klart, at hvis saadanne enkelte Medlemmer faar et særligt Hverv overdraget, faar de ogsaa et forøget Ansvar. Dette Ansvar kan naturligvis ikke være af den Beskaffenhed, at de øvrige Bestyrelsesmedlemmer intet Ansvar har, men de, der bliver delegeret, paatager sig et særligt Ansvar, som de øvrige Bestyrelsesmedlemmer ikke kan have.

§ 48 omhandler Ledelsens Pligter. Jeg nøjes her med at henvise til Paragraffens Ordlyd og skal ikke komme nærmere ind paa den. Jeg skal heller ikke gøre Bemærkning om § 49, som indeholder detaljerede Bestemmelser om Ledelsens Forhold m. v.

I § 50 fastslaas, at et Bestyrelsesmedlem ikke maa deltage i Afstemning angaaende